

Sygn. akt IX U 1283/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 grudnia 2019 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia Sądu Okręgowego Mariola Łącka
Protokolant:	Joanna Metera

przy udziale ./.

po rozpoznaniu w dniu 11 grudnia 2019 r. w Rybniku

sprawy z odwołania H. G. (G.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o rekompensatę

na skutek odwołania H. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 3 sierpnia 2019 r. Znak (...)

1. zmienia zaskarżona decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu prawo do rekompensaty od (...).

2. zasądza od organu rentowego na rzecz ubezpieczonego kwotę 180,00 zł

(sto osiemdziesiąt złotych 00/100) tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Sędzia

Sygn. akt IX U 1283/19

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 8.08.2019r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił H. G. prawa do rekompensaty gdyż do dnia 31.12.2008r nie udokumentował on 15 lat pracy wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w szczególnych warunkach ponieważ wyniósł on 13 lat 9 miesięcy i 13 dni gdyż nie zaliczył do tego okresu zatrudnienia od 19.12.1977r do 30.09.1991r.

Ubezpieczony odwołał się od tej decyzji i wniósł o jej zmianę i przyznanie prawa do rekompensaty oraz zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego. Zarzucił, że w okresie od 2.08.1976r do 31.10.1977r i od 19.12.1977r do 30.09.1991r pracował stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w warunkach szczególnych.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie podtrzymując stanowisko zajęte w zaskarżonej decyzji. Podniósł, że ubezpieczony nie udokumentował, że w okresie zatrudnienia od 19.12.1977r do 30.09.1991r nie wykazał, że praca elektromontera była wykonywana bezpośrednio przy stanowiskach, na których byli zatrudnieni pracownicy wykonujący prace w szczególnych warunkach a uznanie tego okresu nie da wymaganych 15 lat pracy w warunkach szczególnych, a jedynie 13 lat 9 miesięcy i 13 dni.

Natomiast jeżeli chodzi o okres od 2.08.1976r do 31.10.1977r, kiedy ubezpieczony pracował jako elektryk zmianowy, nie przedłożył świadectwa wykonywania pracy w warunkach szczególnych.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

H. G. (urodzony (...)) od (...) jest uprawniony do emerytury.

Ubezpieczony w okresie od 2.08.1976r do 31.10.1977r był zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy w (...) Przedsiębiorstwie (...) – Zakładzie (...) w Ż. jako elektryk a od 1.12.1976r jako mistrz zmianowy. Nie korzystał z urlopów bezpłatnych i nie miał nieusprawiedliwionych nieobecności (akta rentowe i akta osobowe).

Przedsiębiorstwo zajmowało się produkcją energii cieplnej dla całego miasta Ż.. Praca ubezpieczonego jako elektryka polegała na bieżącej konserwacji i remontach wszystkich urządzeń służących do wytwarzania energii cieplnej, które miały napęd elektryczny. Dokonywał również napraw instalacji elektrycznej. Wszystkie te prace odbywały się na hali gdzie mieściły się kotły, pompy, przenośniki. Jako mistrz zmianowy rozdzielał prace między elektryków, nadzorował jej wykonanie i czasem pomagał przy wykonywaniu tych prac (zeznania świadków R. G., Z.K. i ubezp. k. 28a-29 i 30a akt spr.).

Następnie w okresie od 19.12.1977r do 30.09.1991r ubezpieczony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy był zatrudniony w Przedsiębiorstwie Budownictwa Mieszkaniowego P.W. (...) w Ż. jako elektromonter. Nie miał urlopów bezpłatnych i nieusprawiedliwionych nieobecności. Wykonywał remonty i przeglądy urządzeń elektrycznych pracujących w ciągu technologicznym produkcji elementów żelbetonowych, takich jak suwnica, sterownie betoniarek, napędy wózków rozlewających beton. Prace te wykonywał na hali produkcyjnej gdzie panował hałas, zapylenie od cementu i kruszyw, występowały opary formolu a w okolicach komór naparzania panowała wysoka temperatura.

W trakcie tego zatrudnienia otrzymywał mleko i dodatek za pracę w warunkach szczególnych (akta osobowe, zezn. św, E. C., J.H., Z. O. i ubezp. k. 29a-31 akt sprawy).

Sąd uznał zeznania świadków i ubezpieczonego za w pełni wiarygodne. Są one konsekwentne i nawzajem się potwierdzają. Znajdują one także odzwierciedlenie w aktach osobowych.

W oparciu o powyższe, Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie.

H. G. nabył prawo do emerytury na podstawie art. 24 ustawy z dnia 17.12.1998r o emeryturach i rentach z FUS (Dz. U. z 2018 poz.1270).

Nie mógł nabyć prawa do wcześniejszej emerytury gdyż do 1998r nie udokumentował 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych.

Zebrane w sprawie dowody pozwalają przyjąć, że ubezpieczony wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w okresie:

- od 2.08.1976r do 31.10.1997r prace przy remoncie i eksploatacji urządzeń cieplnych wymienione w Dziale II wykazu A,

- od 19.12.1977r do 30.09.1991r prace przy bieżącej konserwacji agregatów i urządzeń na oddziałach będących w ruchu, w których jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w Dziale XIV poz. 25 wykazu A stanowiącego załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983r w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983r Nr 8 poz. 43 ze zm.), to łącznie okres wynosił 15 lat i 12 dni.

Ubezpieczony zatem spełnił warunki z art. 21 ustawy z dnia 19.12.2008r o emeryturach pomostowych (Dz. U. z 2017, poz. 664 ze zm.) do przyznania mu rekompensaty.

Dlatego też Sąd na mocy art. 477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję orzekając jak w pkt 1 wyroku.

Na mocy art. 98 kpc orzekł o kosztach postępowania jak w pkt 2 wyroku.

Sędzia